

Store bededag

I de dage træder Johannes Døber frem og prædiker i Judæas ørken: »Omvend jer, for Himmeriget er kommet nær!« Det er ham, der er talt om ved profeten Esajas, der siger:

'Der er en, der råber i ørkenen: Ban Herrens vej, gør hans stier jævne!'

Johannes bar klæder af kamelhår og havde et læderbælte om livet, og hans føde var græshopper og vildhonning. Da drog Jerusalem og hele Judæa og hele Jordanegnen ud til ham, og de blev døbt af ham i Jordanfloden, idet de bekendte deres synder.

Men da han så, at mange af farisæerne og saddukæerne kom for at blive døbt af ham, sagde han til dem: »Øgleyngel, hvem har bildt jer ind, at I kan flygte fra den kommende vrede? Så bær da den frugt, som omvendelsen kræver, og tro ikke, at I kan sige ved jer selv: Vi har Abraham til fader. For jeg siger jer: Gud kan opvække børn til Abraham af stenene dér. Øksen ligger allerede ved træernes rod, og hvert træ, som ikke bærer god frugt, hugges om og kastes i ilden.

Matt. 3,1-10

Så bær da omvendelsens frugter

MOGENS G JENSEN

Tanken

Bededag, eller store bededag, har været fejret her i Danmark, lige siden den blev indført i 1686. Nu har SVM regeringen besluttet at sløjfe den som helligdag. Det har der været sagt meget om, langt det meste imod. Spørgsmålet er nu, hvordan vi sikrer os, at bededags anliggende, nemlig som en bods- og bededag, ikke går tabt. Hvordan sikrer vi, at Johannes Døber-røsten fra første tekstrække ikke går tabt, og det samme gælder for anden tekstrækkes vedkommende, at Jesu undervisning om bøn ikke går tabt? Begge dele er vigtige at holde fast i. Man skulle jo ellers tro, at vi har rigeligt at gøre bod for i dag og rigeligt med bedeemner.

Troen

Det er hårde ord, vi her hører. 'Øksen ligger allerede ved træernes rod, og hvert træ, som ikke bærer frugt, hugges om og kastes i ilden.' Hårde ord, tænker vi og viger uvilkårligt tilbage. For har vi båret den frugt, som omvendelsen kræver? Har vi gjort

det? Eller har vi dækket os ind under nationale, racemæssige og religiøse forhold og siger: 'Vi har Abraham til fader.' Hos os kunne vi måske oversætte meningen med Johannes' ord til: 'Vi er da døbt og konfirmeret. Vi bor da i et kristent land og hylder den lutheranske tro.'

Men ingen af disse ellers udmærkede forhold frikender os fra at bære de frugter, som omvendelsen kræver. 'Omvend jer', siger Johannes og Jesus med ham. Omvendelsen fører ganske enkelt til en ny praksis og en ny livsstil. Omvendelsen fører til et nyt forhold til mine medmennesker, til mit arbejde, til mine penge, til hvad jeg vil med mit liv, den fører til ændringer af prioriteringer alle 360 grader rundt.

Vi kan synes, at Johannes Døberen er streng her. Men i virkeligheden er dette bodsbudskab en nåde. Bare tænk på de mange varslingssystemer, der findes rundt omkring på kloden. De minder os om endnu er storm eller endnu en tørke, der er på vej. De minder os om vulkanudbrud og jordrustelser, der er ved at ske. Vi har klimaprofeter, der advarer os om vores klodes tilstand. Alle disse varslingssystemer er vi glade for, for de hjælper os til at indrette os efter forholdene.

Det er i det perspektiv, vi skal høre Jesu advarsler. Det er rent faktisk af kærlighed, at Jesus her gennem sin profet Johannes Døber siger: 'Øksen ligger allerede ved træernes rod.'

'Omvend jer, for Himmeriget er kommet nær!' råber Johannes. De hårde ord om omvendelse og bod lyder dog på en glædelig baggrund. Han siger jo ikke: 'Omvend jer, for dommen er kommet nær, straffen er kommer nær, helvede er kommet nær.' Nej, riget, *gudsriget* er kommet nær. *De gode nyheder* er kommet nær. Det nytter ikke noget at true til himlen. Intet menneske er nogensinde blevet truet ind i Guds rige. Til helvede kan der trues, men til Guds rige kan der kun kimes. Jesus vil med sine advarende ord gøre os opmærksomme på den kommende dom, netop for at redde os fra dommen. Og med sine skarpe ord baner Johannes Døber vej for Jesus, der som et offerlam påtager sig alle vore synder. Johannes optræder ikke primært som en helveds-prædikant. Han gentager bare det, Jesus selv siger ved begyndelsen til sit virke: 'Tiden er inde, Guds rige er kommet nær; omvend jer og tro på evangeliet!' Mark. 1,15.

Johannes Døbers ord er således en klar genklang af Jesu egen røst.

Johannes har dog en tilføjelse, nemlig at vores omvendelse skal bære frugt. Det nyttede ikke jøderne dengang, at de pukkede på at have Abraham til far. Ligesom det ikke nytter os at henvise til vores medlemskab af folkekirken eller vores pæne og ordentlige liv. Det er gratis snak og kan ikke imponere Gud eller hans profet Johannes. Men det, der nytter, er at gøre vores himmelske fars vilje, men 'ethvert træ,

som ikke bærer god frugt, hugges om og kastes i ilden.’ Matt. 7,21-23. Johannes bruger næsten ordret Jesu ord i Bjergprædikenen, der hvor han siger, at det ikke nytter noget at kalde ham Herre Herre, hvis man ikke også gør det, han siger.

Til gengæld lover han os, at enhver, som bliver i ham, det sande vintræ, det menneske vil bære frugt. ‘Den der bliver i mig og jeg i ham, han bærer megen frugt; for skilt fra mig kan I slet intet gøre.’ Johs.15,5-6.

Sikke et løfte! Det giver da perspektiv over vores liv!

Udfordringen

Det bliver så bededags direkte spørgsmål til os: du, som har modtaget omvendelsens store gave, hvordan går det med at bære omvendelsens frugter?